
Retalls

de Sara Llobregat Vidal i Eulàlia Grau Costa

Una fitxa didàctica de «metodologies del descobrir»

Les *metodologies del descobrir* són eines d'arrel artística per desenvolupar les capacitats de creació divergent i d'autocontemplació, especialment indicades per treballar amb estudiants d'art d'educació secundària i universitària. A partir de la fitxa didàctica que us oferim, proposem que us endinseu en un procés creatiu d'una artista a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona.

Proposta de treball:

A partir de dos poemes seleccionats de Felícia Fuster, recollits a *Obra poètica. 1984–2001* (2010), i de l'obra *No me quieras tanto–108 golpes son demasiados* (2015) de Sara Llobregat.

Enunciat:

Realitzeu una acció performativa i cooperativa a partir del ressonar del boxets. Després, amb l'experiència i el material resultant, treballeu el concepte de mutació a través d'una col·lecció de formes «cosides».

Per fer-ho:

Primera fase. Una sessió.

- Inicieu la sessió amb una lectura pública i col·lectiva del primer poema. Acompanyeu la lectura del poema amb traços de fil i agulla o boxet.
- Feu una lectura oral, lenta i anotada: treball sobre la taula, terra, suport vertical, inclinat, etc., que permeti dibuixar, nusar, cosir a ritme de la lectura, introduint en ella el so de dita construcció.
- Graveu o filmeu l'acció per a poder revisar-la.
- Repetiu la lectura tants cops com calgui, fins que les ratlles o les línies de fil o de corda parlin.

1. No res. // Per què he de creure en tantes ratlles tortes, // en tant d'altar desfet i buit // de sacrifici? // Per què he de creure en l'aire enterbolit // per la sàlvia? // Pel món que m'he de fer, // amb la punta dels meus boxets, // avanço i vaig desfent-lo. // Mal ajustats he d'esborrar-me els dies. // Perquè s'aguanti, apuntalar-me // el sol // en l'encara cel meu, cosit // de terratrèmols. Quantes, // quantes // agulles he de clavar i clavar-me, // per no perdre'm de sobte. // Immòbil, // silenciosa, coixí de fer puntes, // he de viure. // Qui em podrà dir quantes agulles // caldrà enfonsar-me perquè avanci // el gran dibuix del cor // I quan podré acabar-lo...

Segona fase. Tantes sessions com siguin necessàries.

- A partir de la lectura del segon poema i de la feina realitzada en la primera fase, treballeu el concepte de mutació com si fóssiu col·leccionistes de papallones que construeixen estotjos de les formes cosides.

2. Com el món, // per parlar, dono voltes // i per aprendre a dir el que em traspassa, // però s'apaga // aquest brollador meu de mots secrets. // Fora de tu, jo em sento agenollada, // muda, // cap estrella m'empeny. // Vull i no vull salpar cap a una cala // sense alba. Amb el governall orb // vull esperar un miracle. // Creuo pont rere pont, // sense mirar-me el camí // de trossos blancs i negres que es desgasten. // Igual que una bufanda que s'allarga // el món es va teixint contínuament, // ni comença ni acaba; // per un costat la llana ja es podreix // per l'altre s'afegeix una passada // i res no es pot cosir, // tot viu per una embasta // i els fils que es fan columnes amb el temps // cauen també i tot es desenganxa. // Però hi ha el verd dels boscos nous, si véns, i la meva mà encara // per travessar el tallat de l'horitzó // sense tancar-nos amb la sang glaçada. // Llancem-nos altre cop al coll del vent // per aprendre a ésser branca amb contrapunt, amb claror dels mots // que poden fer de barca.

Condicionants:

En la primera fase, convideu a la lectura a una mestra puntaire local i a totes les persones que vulguin acompanyar-la en el seu so de fer puntes. En la segona fase, feu una comunió de les distintes propostes d'acció improvisades, entrellaçant les troballes tècniques i els recursos explorats.

Materials:

En la primera fase: fil i agulla o boxets, coixí de fer puntes, corda, agulles de cap, cartrons, etc.; gravadora de so i/o càmera per a gravar i filmar. En la segona fase: tot aquell material que creieu necessari.

Presentació:

Repetir l'acció inicial, en l'estància de presentació de les peces realitzades, a partir de l'últim poema llegit.

Material de referència:

Fuster, Felícia (2010). *Obra poètica. 1984–2001*. Barcelona: Proa

Aquesta publicació està basada en l'exposició *Genealogies. Carícies de pell girada*, exposada al Museu Enric Monjo de Vilassar de Mar del 12 de març al 2 d'abril de 2017, comissariada per Eulàlia Grau Costa, Joan Miquel Porquer i Enric Teixidó Simó. © d'aquesta edició: Eulàlia Grau Costa, Joan Miquel Porquer i Sara Llobregat Vidal. 2017. DL: B. 8900-2017

Per saber-ne més:

Grau-Costa, Eulàlia i Porquer-Rigo, Joan Miquel (Eds.) (2017). *Dimensions XX. Genealogies d'anonimat. Art, recerca i docència. Volum 2*. Barcelona: Edicions Saragossa i Secció d'Escultura i Creació del Departament d'Arts i Conservació–Restauració de la Universitat de Barcelona